

דעת תורתנו הקדושה בענין הבחירות לכנסת המינים

וחזקים פי כמה מבני ישראל כמו סנחריב ואלכסנדרוס מוקדון וכדו', וכשחטאו ישראל ועבדו ע"ז בזמן בית ראשון ונתקיים בהם מה שהזהיר הכתוב כי תוליד בנים וגו' והשחתם ועשיתם הרע בעיני ה', וכמפורש במס' גיטין (פ"ח ע"א) דלא גלו ישראל עד שהיו ז' משפחות של מלכים שעבדו ע"ז, דזה היתה האזהרה שנתנה התורה לישראל בפסוקים הללו של כי תוליד בנים, אז נצחו האומות את ישראל מכח האזהרה והעונש שנתן הקב"ה לישראל. ולא הי' כלל מחמת חלישתם של ישראל בימים ההם, כמו שאמר הכתוב (איכה ד' י"ב) לא האמינו מלכי ארץ כל יושבי תבל כי יבוא צר ואויב בשערי ירושלים, דבדרך הטבע לא הי' אפשר לנצח את ישראל, אלא יד ה' היתה בהם לקיים הגירה שנגזרה מתחלה עליהם שאם יחטאו יגלו מארצם.

וכן אחר שגלו ישראל העיד הכתוב בפ' נצבים (דברים ל' א') דהגאולה מן הגלות לא תהי' ע"י פעולתם של ישראל, אלא ע"י הקב"ה בעצמו, רק אחר שיעשו ישראל תשובה בעודם בגלות, כמ"ש "והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך ד' א- לקיך שמה וגו' ושב ד' א- לקיך" את שבותך, שרק הקב"ה בעצמו הוא יוציא את ישראל מהגלות. [וכתב האברבנאל בספרו משמיע ישועה דמפסוק זה יוצא דבגאולה העתידה ישוב השי"ת בעצמו את שבותינו ולא תהי' כפקידת בית שני שהי' ע"י פעולת בשר ודם ברשיון כורש].

וכן מבואר בפסוקים רבים בפ' האזינו "כי ידין ד' עמו וגו' ראו עתה כי אני אני הוא". ואמר הכתוב בישעי' (מ"ה-י"ז) ישראל נושע בד' תשועת עולמים, וביאר בזה במדרש תנחומא סוף פ' אחרי, לשעבר הייתם נושעים ע"י בני אדם, במצרים ע"י משה ואהרן, בימי סיסרא ע"י ברק ודבורה וכו', וע"י שהיו בשר ודם הייתם חוזרים ומשתעבדין, אבל לעתיד לבוא אני בעצמי גואל אתכם ושוב אין אתם משתעבדים, שנא' ישראל נושע בד' תשועת עולמים, וכן מבואר בכמה פסוקים בתנ"ך דהגאולה העתידה תהי' רק ע"י הקב"ה בעצמו.

וכן היו יודעים כל ישראל מתחלת גלותם שאין להם לעשות בעצמם פעולות לצאת מן הגלות, כמו שרואים אף בגלות הקודמים בזמן גלות מצרים שאף שכל ישראל היו יושבים בפלך א', והיו יכולים להתקבץ ולהתייעץ למרוד בפרעה,

היות שמתקרב זמן הבחירות במדינת ישראל והפושעים עומדים להקים מחדש הפארלאמענט של ממשלתם הטמאה, ונמצאים הרבה תמימי לב שאינם יודעים ומבינים מה שלפניהם כמה איסורים כרוכים בפעולה זו של הליכה לבחירות, ומאיך גיסא השליחים של כל הפארטייען פרייע און פרומע עושים כל מיני טצדקאות להמשיך אחריהם אוכלסין מרובין כמה שאפשר להם והולכים במיני פיתויים שונים שהוא מצוה וחוב ועלולים ליפול בפח שלהם להכשל באיסורים חמורים ביסודות הדת, לכן נבאר בקצרה דעת תורה האמיתית בענין זה מה שמבואר בפסוקים ובדברי חז"ל ובגדולי הפוסקים ראשונים ואחרונים בכללות לגבי החזקת ממשלה לישראל קודם ביאת המשיח, ולגבי לקיחת חבל בבחירות לממשלה כזאת.

אמר הכתוב (דברים ד' כ"ה) כי תוליד בנים ובני בנים ונושנם בארץ והשחתם ועשיתם וגו' הרע בעיני ה' אלקיך להכעיסו, העידותי בכם היום וגו' כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עוברים את הירדן שמה לרשתה. דהעיד הכתוב בישראל דאף שנתן הקב"ה את א"י לבני ישראל לירושה מ"מ אם יחטאו ולא יעשו מצות ה' לא יתקיימו בה. ועי' ברמב"ן (פ' לך עה"כ והנה אימה) דאף שכרת הקב"ה ברית עם אברהם אבינו ליתן לו ארץ שבעה גוים ויהי' לזרעו אחריו אחוזת עולם מ"מ שייר במתנתו שארבע גליות ישתעבדו בבניו וימשלו בארצם אם יחטאו לפניו. ואמר הכתוב אח"כ והפיץ ה' אתכם בעמים וגו', דכאשר יחטאו ישראל ילכו בגולה להיות מפוזרים בין הגוים. דמבואר מזה דגלות ישראל לא היתה בשביל חלישותם של ישראל או בשביל גבורת הגוים בזמן החורבן אלא אך ורק בשביל גזירת הבורא ב"ה שגזר כן מתחלה קודם כניסתם לא"י שאם יחטאו לפניו לא ישארו שם אלא ילכו בגולה בין האומות. וכן מפורש בעוד כמה פסוקים בתורה בפ' בחקתי (ויקרא כ"ו ל"ג) ואתכם אזרה בגוים וגו', דאם לא ישמעו ישראל לקול ה' יתקיים בהם והשמותי את מקדשכם שיחרב הביהמ"ק ובני ישראל יהיו מפוזרים בין הגוים, וכן בסדר דברים מפורש כן בכמה מקראות.

וכן הי' במציאות בזמן החורבן, דכל זמן שלא חטאו ישראל לא היו יכולים לכבוש את ישראל אפי' כשעמדו עליהם ממלכות שהיו גדולים

והי' בהם גבורה ואמיצת לב, כמו שרואים בהמלחמות שעשו אח"כ בעמלק וסיחון ועוג וכל מלכי כנען, עכ"ז לא עלה בלבם לעשות איזה השתדלות, ונשארו לעבוד עבודה קשה, הכל עבור אמונה זו שידעו שהקב"ה הוא הביא אותם בגלות, והוא יוציאם ע"י שליחו שיאמר הסימן "פקד פקדתי", רק הבני אפרים נכשלו בזה בסוף הגלות ההוא ונענשו על זה, כמבואר במדרש שה"ש (ב' י"ח) דזה הי' סיבת העונש עבור עון דחיקת הקץ, ונפלו חללים לפני אנשי גת. וכן הי' בזמן גלות בבל מדי ופרס, דלא עלה על לב איש באותן הימים לשלוח ידו לשבר עול הגלות, אף שהיו אמיצי לב וגבורי מלחמה, כמו שרואים במה שעשו בימי אחשורוש אחר אגרות השניות בציווי המלך שהותר לישראל לשלוח יד במבקשי רעתם, אז עשו בעצמם והרגו בשונאיהם אלפים ורבבות בלי שום עזר מהמלך, ועכ"ז כל זמן שלא נתן להם המלך רשות לא עשו שום פעולה ללחום עם צורריהם, כיון שידעו שגזירת גלות עליהם.

וכן בסוף גלות ההוא כשעלה עזרא מבבל, הי' הרבה יהודים שלא רצו לעלות, והסיבה לזה כתב הרמב"ן במאמר הגאולה (שער הראשון פי"ב) שהי' ידוע אצלם דפקידת הנבואה שיהיה גאולה אחר שבעים שנה, זה הי' רק לבני בבל לא לשאר ארצות, לכן לא רצו לדחוק את הקץ אף ברשות המלכות וע"י פקודת הנבואה.

וכן בגלות האחרון הזה מתחלת גלותם של ישראל, אף שהיו עדיין מקבוצים רוב האומה יחד והיו מרובים כארבה לרוב, וגם היו להם ראש מזרע דוד כמו שהי' בעת שהיו לישראל נשיאים וראשי גליות, עכ"ז לא עלה על לבם מימיהם לצאת חפשי ולמרוד בגוים להשיב להם המלוכה, וסבלו עול הברזל אשר מוטל על צוארם, וכל הגזירות והחרמות והשמדות ר"ל כולם סבלו באהבה, כי ידעו אשר יד' עושה כל אלה, הוא אמר ויהי ויט שכמו לסבול.

וכן מצינו במהר"ם חגיז שכתב בספר אלה מסעי (דף י"ט), שהי' מלך שרצה ליתן רשות לישראל לבנות הביהמ"ק ולא רצו ישראל לקבל, מפני שאנו מאמינים שהביהמ"ק יהי' בנוי מאת ד' כשיהי' ברצונו, ולא ע"י פעולה של בשר ודם. וכן מבואר בדברי הפוסקים בכמה מקומות לדבר פשוט, כמו בשו"ת הרשב"ש סי' ב' כתב לגבי מצות ישוב א"י, דבזמן הגלות אין זה מצוה לכל ישראל, אלא יש איסור בזה שיעלו לא"י דרך חירות, מפני השבועות שהשביע הקב"ה את ישראל שלא ימהרו את הקץ ולא יעלו בחומה,

וכ"כ בשו"ת הריב"ש (סי' ק"א) דבזמן הגלות צוה הנביא לישראל שיבנו להם בתים בחו"ל ולא יעלו לא"י, משום איסור השבועות שהשביע הקב"ה את ישראל שלא יעלו בחומה.

וכן כתב הרמב"ם באגרת תימן (עמ' מ"ו), בעת שהי' א' שרצה לעשות עצמו משיח, והזהיר אותם הרמב"ם שם שלא לעבור על שבועות הללו של דחיקת הקץ ומרידה באומות, וכתב שיש סכנה עצומה בדבר זה, וכן כתב בספר מגילת אסתר על ספר המצות להרמב"ם (במצות ששכחם הרב מצוה ד'), דלכן לא מנה הרמב"ם מצות ישוב א"י בין המצות לפי שאינה נוהגת בזמן הגלות, דאדרבה נצטוינו שלא יעלו בחומה ואסור לכבוש הארץ עד עת בוא המשיח, כמו שהוכיחו מפסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים, ודרשו בו שלא יעלו בחומה וכו'.

וכן מבואר בהרבה פוסקים ראשונים ואחרונים, ועי' בשו"ת נודע ביהודה (מהדו"ת חאה"ע סי' קכ"ט) דלאחר החורבן אין לנו מלך ולא חלוצי צבא ולא שייך שום כיבוש מלחמה עד ביאת המשיח, וכ"כ בשו"ת חת"ס חאה"ע סי' קנ"ה עיי"ש.

כ"ז הי' דבר פשוט בעיני כל ישראל משך דורי דורות, עד שקמו הכת הארורה של הציונים, ששורשם התחיל ע"י רשע וכופר שרצה להעביר את כל ישראל לדת הנוצרים ר"ל (ה' ירחם), וחיפשו עצות ותחבולות האיך לצודד נפשות מישראל, ולנתקם מן התורה והמצות, ומצאו להם פתח ע"י לבוש של חיבת ארץ ישראל, ושיהיה לישראל מדינה ולשון ככל הגוים, שבזה יוכלו למשוך לבבות בני ישראל הכשרים לדעתם הטמאה, ולהמשיך בהם דעתם הכוזבת, ופיתו אותם שכאשר ידורו בא"י א"צ לשמור התורה והמצות רח"ל, היפך ממה שהזהירה התורה פעמים אין מספר שאם יחטאו בא"י יענשו מאוד, וכמו שאומרים בקר"ש בכל יום פעמים "השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם וגו' וחרה אף ד' בכם וגו' ואבדתם מהרה מעל הארץ".

ובזמן עקבתא דמשיחא קודם ביטל הס"מ וכל הסט"א, התגברה הטומאה מאוד ברעיון הזה, ומעשה שטן הצליח שהעבירו על הדת אלפים ורבבות ע"י תחבולותיהם, עד שנעשה בלבול המוחות שנשכחו דברים פשוטים הללו, לכן צריכים לחזור על יסודות הדברים שידעו בני ישראל שדבר ד' הוא נצחי, וכמ"ש החת"ס בצוואתו הקדושה "יש לנו אב זקן לא נשתנה ולא ישתנה".

* הנה בגמ' כתובות (ק"א ע"א) מבואר, דהשביע הקב"ה את ישראל שלש שבועות. א' שלא יעלו בחומה, דהיינו שלא יתקבצו מן הגלות לעלות לא"י דרך חירות. ב' שלא ימרדו באומות, דהיינו שלא יעשו שום מרידה בהאומות הן באומה שיושבין ביניהם והן בהאומה המושלת בא"י. ג' שלא ידחקו את הקץ, דהיינו שלא יעשו שום פעולה למהר הקץ להיות להם מלוכה בפ"ע אפי' כשלא יהי' דרך מרידה באומות אלא שכל האומות יתנו רשות לעשות כן אסור לקבל [כאשר מבואר כ"ז בספר ויואל משה מאמר א' סי' י' - כ"ו], ואמרו שם בגמ' ע"ז דנאמר עונש חמור אם יעברו על השבועות דיהיו ח"ו הפקר כצבאות וכאילות השדה.

ויסוד האיסור הוא מפני האמונה בהנהגת הבורא שכל הענין של גלות וגאולה הוא רק ביד הקב"ה בעצמו, וכמו שאמר במדרש פ' לך (בראשית רבה מ"ד י"ח) עה"כ ידוע תדע דאמר הקב"ה לאברהם אבינו ידוע שאני מפזרן תדע שאני מכנסן ידוע שאני משעבדן תדע שאני גואלם, שבעיני גאולה אין לעשות שום השתדלות ע"י פעולת בוד' דהכל ביחד הקב"ה לבדו. ולכן אמר במדרש שה"ש (ב' י"ח) שבני אפרים שעברו על השבועות ויצאו לפני הזמן היו נקראים שלא האמינו בד' אף שלא עשו עבירה אחרת בענין חסרון אמונה, רק זה שיצאו לפני הזמן, מפני שענין זה של דחיקת הקץ הוא נגד האמונה בהנהגת הבורא.

ומטעם זה כתב המהר"ל מפראג בספר נצח ישראל פ' כ"ד דאפי' אם יכופו או"ה את ישראל בעיניו קשים שיעשו להם ממשלה ואפי' אם יהיו רוצים להמית אותם אם לא יקבלו זה אסור לקבל הדבר, ואף דבכל איסורים שבתורה חוץ מג' עבירות ע"ז ג"ע ושפ"ד נאמר וחי בהם דא"צ למסור נפשו עבור קיום המצות אם אינו שעת השמד, מ"מ בעבירה זו כיון שהוא נגד האמונה יש לו דין כפירה בד', ועל איסור של כפירה יש חיוב של ירהג ואל יעבור כמו בע"ז, דמינות הוא חמור יותר מע"ז.

נמצא דדבר זה לבד להיות ממשלה לישראל קודם ביאת המשיח הוא ענין של מינות, אף אם לא יהי' מתנהגת ע"י פושעים שאינם מקיימים את התורה, אלא ע"י שומרי תומ"צ וצדיקים, מ"מ בשביל עצם הדבר של דחיקת הקץ נקרא זה עבירה של מינות, ויש חיוב של ירהג ואל יעבור שלא ליקח חלק בזה.

נוסף לזה שמאחר שהציונים התחיל ברעיון זה בשביל המטרה של העברה על הדת ולהעביר את כל ישראל למינות וכפירה לכן יסדו כל מגמת המדינה על העברה על הדת, דהיינו שהתחייבו עצמם בפירוש בהתייחסות המדינה שישמרו כל הדתות וכל הע"ז שיש בתוכם, שבזה לבד שאינם מאבדים העבודה זרות אדרבה מחזיקים אותם ובונים להם חדשים, מכח זה לבד נקרא הממשלה ממשלת ע"ז דאיבוד ע"ז הוא מצות עשה שבע"ז כמבואר בגמ' (סנהדרין צ' ע"א) וכשאנו מקיים זה דינו כע"ז ממש ממילא ברור שיש חיוב דיהרג ואל יעבור שלא ליקח חלק בה דהוא עוד יותר מאביזרייהו דע"ז די שבו חיוב דיהרג ואל יעבור.

וכן עשו בכנסת כמה חוקים של ג"ע, וכל הצבא שלהם העמידו ביסוד של שפ"ד להראות בכל פעם הנצחון שלהם אף שיהי' על חשבון שפ"ד של ישראל, וכן כל החוקים העמידו היפך חוקי התורה להראות שאין התורה מחייבת אותם. דזה עצמו הוא חירוף וגידוף ממש בתורת משה, כמבואר בחו"מ סי' כ"ו. וכל החוקים שלהם בכללות ובעיני חינוך בפרט המה מיוסדים על עקירת הדת ושלא להניח בשום אופן לחנך הילדים לידי נקודת האמונה בד' כלל וכלל, באופן שהוא ממש ממשלת שמד שמטרתם הוא לעקור את כל התורה כולה וכל זיק של אמונה מלבנות בני ישראל.

ועתה נראה הדין לגבי חברי הכנסת, הנה זה ברור שכל מי שנבחר להיות חבר הכנסת נעשה שותף גמור לכל מה שנעשה שם, דאף אם לא יהי' רק טפל להנבחרים אחרים והם יעשו עיקר הפעולות והוא לא יעשה כלום, מ"מ כיון שמצטרף עמהם מבואר דינו במשנה במס' מכות (ה' ע"ב) דכל הנתפל לעוברי עבירה דינו כעוברי עבירה עצמם, אף אם לא הועיל כלום להעבירה, וכ"ש בזה שהחוק שלהם הוא שאם לא יהי' בכנסת מספר ק"כ נבחרים א"א לעשות שום חוק, נמצא דבזה עצמו שהוא נמנה עמהם הוא שותף גמור לכל הנעשה שם בכל פרטי מעשיהם, דרק ע"י הצטרפתו עמהם הם יכולים לקבוע חוקיהם ולבצע מעשיהם, נמצא שבזה שהצטרף להיות חבר הכנסת נעשה שותף לכפירה בהנהגת הבורא ושותף בהעברה על הדת של אלפים ורבבות מישראל, ושותף בממשלת ע"ז ג"ע ושפ"ד, שעל כל אחד ואחד מאיסורים אלו יש חיוב דיהרג ואל יעבור.

ועוד יותר מזה דכיון שנעשה חבר הכנסת צריך לישבע שבועת אמונים שיהי' נאמן לעצם המלוכה

וחוקי', הרי בזה מודה בשבועה לכל הכפירה שיש בממשלה זו שהוא, הן על עצם הממשלה לפני ביאת המשיח, והן על כל החוקים של מינות וכפירה וכל החוקים שהם היפוך התורה כנ"ל, דעל שבועה זו לבדה אף בלי שיעשה אח"כ שותף בפועל למעשיהם יש כבר חיוב דיהרג ואל יעבור כמו בכל מודה לע"ז דיש חיוב דיהרג ואל יעבור כמבואר בשו"ע יו"ד סי' קנ"ז.

ועתה נתנה ראש לבאר מה שנוגע להבוחר בחברי הכנסת, דהנה כל הפעולות של החברי הכנסת לפי החוק הם רק באי כח של הבוחרים, דבלי קולות הבוחרים א"א להם להיות חברי הכנסת, נמצא כי כל הפעולות שנעשים שם במינות וכפירה ועקירת הדת הוא מכח השותפות של אלו הבוחרים דהם העושים את כל ההצטרפות של חברי הכנסת, וכל אחד ואחד שהולך לבחור נעשה שותף בין כל הבוחרים ליקח חבל בכל פעולות של שמד הנעשה שם מדי יום יום, ונעשה שותף בעצם הממשלה שהוא מצד עצמה הוא מינות כאשר נתבאר לעיל ונעשה שותף לממשלת ע"ז, ובפעולה קטנה זו שנותן פתקא לבחור הביא על עצמו שבמשך השנים הבאות יהיו כל העבירות הנעשים בכנסת נחשבים גם על חשבונו שגם הי' לו חלק בהם, ומי לא יירא לנפשו להביא עליו עוונות ועונשים קשים ומרים כאלו [שלא מצינו עונשים כאלו

הנאמרים על דחיקת הקץ בשום עבירה שבתורה].

וחוץ מכ"ז הרי במה שהולך לבחור מראה שמסכים לממשלה כזאת דאם הי' נחשב בעיניו לעבירה חמורה לא הי' רוצה להיות שותף לזה, נמצא דחוץ ממה שנעשה שותף הרי הוא ג"כ מודה להם להעבירות של מינות וע"ז וכו' אשר ע"ז לבד שלא יהי' מודה לע"ז ומינות יש חיוב דיהרג ואל יעבור כמבואר לעיל, וכ"ש בצירוף במה שנעשה שותף לכל העבירות ודאי דיש בזה חיוב דיהרג ואל יעבור.

וגם למי שלא נתבררו הדברים היטב ואינו מבין האיסורים הרי גם אם הי' רק חשש של מינות הרי מבואר בשו"ת מהר"ם שיק (או"ח סי' ד"ש) דגם בספק וחשש אפיקורסות יש חיוב דיהרג ואל יעבור דהוי ספיקא דאורייתא לחומרא, וכ"ש בזה דהמה דברים ברורים אשר הי' ידוע לכל בר ישראל כמה אלפים שנים ופשוט בכל הפוסקים ראשונים ואחרונים מי לא יירא לעבור על כל זה. ונסיים בברכה שהשי"ת יאיר עיני בני ישראל לראות האמת, ויצילנו מגלות המר והנמהר, ונצל מהעונשים שמביאים כל אלו העבירות ונוכל להשמר שלא ליקח חבל עמהם ושלא להיות בין אלו המעכבים את הגאולה, ובקרוב יתקיים "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ונזכה לקבל פני משיח צדקינו באנפין נהירין בנחת ובשמחה בב"א.

קול היהדות

דבר רבותינו גדולי הדורות נ"ע

בשמחה רבה הננו להודיע על הקמת הקו החדש, קול היהדות, שבו ניתן לשמוע דרשות וכנסים ממרנן ורבנן גדולי ישראל נ"ע, בענין האיסור החמור של השתתפות בבחירות בטלפון:

073-2411700

הן באידיש הן בלשון קודש

להצביע זה לקחת אחריות על כל מעללי הכנסת בשותפות כל חבירה כולל זה שהצבעת עבורו

האם אתה מוכן לקחת אחריות על כך? האם אתה חושב שזו נקראת אחריות לברוח ולהסתתר מאחורי כל מיני אישים ועובדות ומה שיעשו בשמך? **קח אחריות ואל תצביע**

האחריות מחייבת!